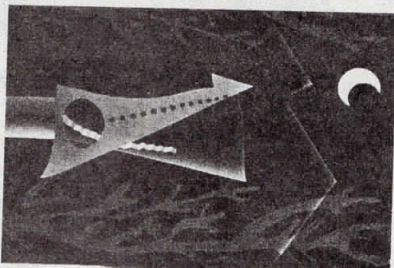

ИЗЛОЖБИ

МАГИЧНА ШУТА

Емилија Божиновска е родена во 1973 г. во Скопје. Дипломирала на ФЛУ во 1999 г. во класата на проф. Душан Перчинков, омилен сликарски во. Ова ѝ е прва самостојна изложба.

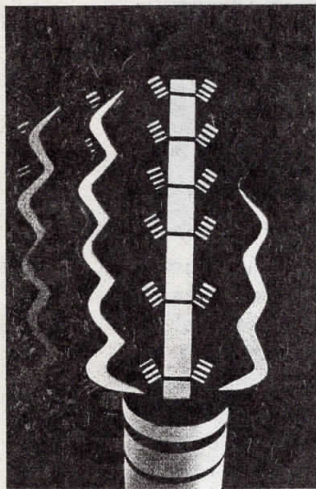
Идејата во основа е одлична и укажува на форма која добро би се вклопила во просторот. Се разбира, ако за нејзината изработка бидат употребени потрајни и

поцврсти материјали и дури ако бидат зголемени димензиите на сите скулптури. Од изложените скулптури се издвојуваат неколку во кои е внесена чиста геометризација на асоцираната форма. Иако можеби тоа не ѝ било цел на авторката, таа преку нив си игра токму со машкиот и со женскиот принцип. Женственоста е прикажана преку меките и заоблени форми што се како разлеани од ветерот, а чистите форми со строги линии и геометризам изгледаат строго и стабилно. Изложбата на скулптури првично била замислена како кружна инсталција што била поврзувана со идејата за Вселената.

Нејзините скулптури се изработени со комбинирање на црната и белата хартија, што авторката го објаснува со отсуството на сонцето. Иако изложбата е наречена еколошка во предговорот на каталогот, земено буквално, ако се разгледа поимот екологија во однос на употребениот материјал, тешко ќе може да се оправда овој епитет.

Скулптурите се во форма на долг цилиндар што асоцира на стеблото "како оска на светот и средиште на битието на спознањето и на сеопфатноста на знаењето". При разгранувањето нагоре Божиновска си игра со различните форми, па може да се забележат од кружни и полукружни ленти што се испреpletуваат до корално грановидни разгранувања.

Основниот сликарски повик се забележува во дел од скулптурите врз кои интервенира со нацртан орнамент што асоцира на разгранета крошна. Исто така на една од скулптурите таа употребува игра на контрасти и рамномерно повторување на мотивот вообичаен токму во сликарството. Скулптурите разнежнети токму од кривкиот материјал, како и формата која на моменти заличува на сценографија за некоја детска претстава во која се одвиваат фантазагорични сцени, укажуваат на личност со нежен и лиричен сензибилитет. Нежната и романтична женска природа има задржано дел од детската фантазија, која се исполнува токму низ изложените наивни форми. Емилија Божиновска настапува со идеја што е добра основа за понатамошно создавање, но бара пречистување на дел од формите и преиспитување на стилскиот дел од концепцијата.

Нада ПЕШЕВА